

Dansk udgave

Retsforskrifter

63. årgang

19. maj 2020

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/665 af 13. maj 2020 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser («Aceite de Jaén» (BGB)) 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/666 af 18. maj 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 for så vidt angår forlængelse af bemyndigede organers udpegelse samt tilsyn med og overvågning af bemyndigede organer ⁽¹⁾ 2

AFGØRELSER

- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/667 af 6. maj 2020 om ændring af afgørelse 2012/688/EU for så vidt angår en ajourføring af relevante tekniske vilkår for frekvensbåndene 1 920-1 980 MHz og 2 110-2 170 MHz (meddelt under nummer C(2020) 2816) ⁽¹⁾ 6
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/668 af 18. maj 2020 om harmoniserede standarder for personlige værnemidler, der er udarbejdet til støtte for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425 13
- ★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/669 af 18. maj 2020 om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU for så vidt angår overdragelse af gennemførelsen af innovationsfonden til Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk 20

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

- ★ Afgørelse nr. 1/2020 truffet af ØPA-Udvalget nedsat ved den foreløbige aftale med henblik på indgåelse af en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side den 28. april 2020 om vedtagelse af procesreglementet for mægling, procesreglementet for voldgift og adfærdskodeksen for voldgiftsmænd [2020/670] 22

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

- ★ Afgørelse nr. 2/2020 truffet af ØPA-udvalget nedsat i henhold til den foreløbige aftale med henblik på indgåelse af en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side af 28. april 2020 om vedtagelsen af listen over voldgiftsmænd [2020/671] 35

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/665

af 13. maj 2020

om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (»Aceite de Jaén« (BGB))

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ⁽¹⁾, særlig artikel 52, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Spaniens ansøgning om registrering af betegnelsen »Aceite de Jaén« er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾, jf. artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012.
- (2) Da Kommissionen ikke har modtaget indsigelser, jf. artikel 51 i forordning (EU) nr. 1151/2012, skal betegnelsen »Aceite de Jaén« registreres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Betegnelsen »Aceite de Jaén« (BGB) registreres.

Betegnelsen i stk. 1 henviser til et produkt i kategori 1.5. Fedtstoffer (smør, margarine, olier m.m.) i bilag XI til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 ⁽³⁾.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2020.

På Kommissionens vegne
For formanden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 30 af 29.1.2020, s. 9.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/666**af 18. maj 2020****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 for så vidt angår forlængelse af bemyndigede organers udpegelse samt tilsyn med og overvågning af bemyndigede organer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktivt, implantabelt medicinsk udstyr ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 2,under henvisning til Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr ⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 ⁽³⁾ fastsættes en fælles fortolkning af de vigtigste elementer i kriterierne for udpegelse af bemyndigede organer, jf. direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF.
- (2) Covid-19-pandemien og den deraf følgende folkesundhedskrise udgør en hidtil uset udfordring for medlemsstaterne og andre aktører inden for medicinsk udstyr. Folkesundhedskrisen har skabt ekstraordinære omstændigheder, som har en betydelig indvirkning på forskellige områder, som falder ind under EU's regelsæt for medicinsk udstyr, f.eks. udpegelse af bemyndigede organer og deres arbejde samt tilgængeligheden af livsvigtigt medicinsk udstyr i Unionen
- (3) I forbindelse med covid-19-pandemien blev Europa-Parlamentets forordning (EU) 2020/561 ⁽⁴⁾ vedtaget med henblik på at udskyde anvendelsen af de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 ⁽⁵⁾, der ellers ville begynde at finde anvendelse fra den 26. maj 2020, herunder bestemmelserne om ophævelse af direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF, med ét år.
- (4) Som en konsekvens heraf kan bemyndigede organer, der er udpeget i henhold til disse direktiver, certificere medicinsk udstyr i yderligere et år, indtil den 25. maj 2021. For et betydeligt antal af disse bemyndigede organer vil udpegelserne dog udløbe mellem den 26. maj 2020 og den 25. maj 2021. Uden gyldig udpegelse vil disse bemyndigede organer ikke længere kunne udstede certifikater og sikre, at de fortsat er gyldige, hvilket er en nødvendig forudsætning for, at det medicinske udstyr lovligt kan bringes i omsætning eller tages i brug.
- (5) For at undgå mangel på livsvigtigt medicinsk udstyr er det derfor afgørende, at de organer, der i øjeblikket er bemyndiget i henhold til direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF, fortsat kan varetage deres opgaver, indtil det nye regelsæt for medicinsk udstyr i henhold til forordning (EU) 2017/745 træder i kraft.
- (6) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 fastsættes de proceduremæssige regler og forpligtelser i forbindelse med forlængelse af udpegelsen som bemyndiget organ, som de udpegende myndigheder i medlemsstaterne skal overholde i henhold til direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 189 af 20.7.1990, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 af 24. september 2013 om udpegelse og overvågning af bemyndigede organer i henhold til Rådets direktiv 90/385/EØF om aktivt, implantabelt medicinsk udstyr og Rådets direktiv 93/42/EØF om medicinsk udstyr (EUT L 253 af 25.9.2013, s. 8)

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/561 af 23. april 2020 om ændring af forordning (EU) 2017/745 om medicinsk udstyr, for så vidt angår datoerne for anvendelse af visse af dens bestemmelser (EUT L 130 af 24.4.2020, s. 18)

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).

- (7) De ekstraordinære omstændigheder skabt af covid-19-pandemien har en væsentlig indvirkning på de bemyndigede organers, medlemsstaternes og Kommissionens arbejde hvad angår proceduren for forlængelse af udpegelse. Særligt rejserestriktioner og folkesundhedsmæssige foranstaltninger som f.eks. afstandskrav, som medlemsstaterne har iværksat, samt den øgede efterspørgsel efter ressourcer til bekæmpelse af covid-19-pandemien og den deraf følgende folkesundhedskrise forhindrer de relevante aktører i at gennemføre udpegelsesproceduren i overensstemmelse med de proceduremæssige regler og forpligtelser som fastsat ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013. Udskydelsen af anvendelsen af forordning (EU) 2017/745 og udskydelsen af ophævelsen af direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF gør det nødvendigt at forlænge udpegelser af bemyndigede organer, der ellers ville udløbe, inden den nye lovgivningsmæssige ramme for medicinsk udstyr under forordning (EU) 2017/745 træder i kraft. Vedtagelsen af sådanne forlængelser af udpegelser skal finde sted under et stort tidspres. Disse omstændigheder kunne ikke med rimelighed forudses på tidspunktet for vedtagelsen af gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013.
- (8) Under hensyntagen til de store udfordringer, som covid-19-pandemien har skabt, de meget komplekse opgaver i forbindelse med forlængelse af bemyndigede organers udpegelse samt behovet for at forhindre en potentiel mangel på livsvigtigt medicinsk udstyr i EU bør gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 ændres for så vidt angår forlængelse af bemyndigede organers udpegelse. Det bør i forbindelse med covid-19-pandemien og den heraf følgende folkesundhedskrise være muligt for de udpegende myndigheder at fravige procedurerne i artikel 3 i nævnte forordning med henblik på at sikre en gnidningsløs og rettidig forlængelse af udpegelsen inden dens udløb.
- (9) Med henblik på at sikre patienternes sikkerhed og sundhed bør disse undtagelsesforanstaltninger begrænses til forlængelsen af allerede meddelte udpegelser af bemyndigede organer, for hvilke udpegelsesproceduren, herunder en afsluttet vurdering af det bemyndigede organ og de tilhørende tilsyns- og overvågningsaktiviteter, er blevet gennemført på et tidligere tidspunkt. Forlængelsen af udpegelsen bør være midlertidig, og den bør vedtages inden udløbet af gyldighedsperioden for den tidligere udpegelse. Den bør automatisk blive ugyldig senest på datoen for ophævelsen af direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF. Når den udpegende myndighed beslutter at forlænge en udpegelse, bør myndigheden gennemføre en vurdering af det bemyndigede organ med henblik på at kontrollere, at organet fortsat har kompetence og evne til at udføre de opgaver, det er blevet udpeget til at varetage. Vurderingen bør omfatte en gennemgang af dokumenter og aktiviteter med tilknytning til det bemyndigede organ, som gør det muligt for den udpegende myndighed at kontrollere kriterierne for udpegelse som fastsat ved direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF og gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013.
- (10) De ekstraordinære omstændigheder skabt af covid-19-pandemien indvirker også på tilsyns- og overvågningsaktiviteter vedrørende bemyndigede organer. Særligt kan omstændighederne i en vis periode forhindre den udpegende myndighed i en medlemsstat i at udføre tilsyn i form af vurderinger på stedet eller observerede audit. Med henblik på at sikre et minimum af kontrol og overvågning af bemyndigede organer i en sådan periode bør de udpegende myndigheder stadig gennemføre eventuelle foranstaltninger, der sikrer et passende niveau af tilsyn, og som det stadig er muligt at udføre under disse omstændigheder, samt vurdere et passende antal af det bemyndigede organs gennemgange af fabrikantens kliniske evalueringer samt et passende antal gennemgange af dokumenter. De udpegende myndigheder bør undersøge ændringer i de organisatoriske og generelle krav i bilag II til gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 920/2013, der er indtruffet siden den sidste vurdering på stedet, og de aktiviteter, det bemyndigede organ har gennemført herefter i forbindelse med udpegelsen.
- (11) Med henblik på at sikre gennemsigtighed og en øget gensidig tillid bør de udpegende myndigheder også være forpligtet til, via NANDO-informationssystemet, at underrette Kommissionen og hinanden om enhver beslutning om forlængelse af en udpegelse som bemyndiget organ, der blev gennemført uden anvendelse af procedurerne i artikel 3 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013. Disse underretninger bør indeholde en begrundelse for beslutninger om forlængelse, som en udpegende myndighed har truffet. Kommissionen bør kunne pålægge en udpegende myndighed at fremlægge resultaterne af vurderingen, som ligger til grund for en forlængelse af udpegelsen som bemyndiget organ, samt resultaterne af tilknyttede tilsyns- og overvågningsaktiviteter, herunder de i artikel 5 i nævnte gennemførelsesforordning omhandlede resultater. Såfremt der er tvivl om det bemyndigede organs kompetence, bør Kommissionen have mulighed for at foretage en individuel vurdering.
- (12) I overensstemmelse med direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF bærer medlemsstaterne ansvaret for en beslutning om udpegelse som bemyndiget organ. Dette ansvar omfatter også en beslutning om forlængelse af udpegelse, herunder en beslutning, som en medlemsstat kan tage i overensstemmelse med nærværende gennemførelsesforordning.

- (13) Gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 bør derfor ændres.
- (14) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Medicinsk Udstyr, der er nedsat ved artikel 6, stk. 2, i direktiv 90/385/EØF.
- (15) I lyset af det tvingende behov for straks at imødegå den folkesundhedskrise, der er forbundet med covid-19-pandemien, bør denne gennemførelsesforordning på grund af sagens hastende karakter træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 920/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 4 tilføjes følgende stk. 6:

»6. Uanset stk. 2 kan den udpegende myndighed i en medlemsstat i perioden fra den 19. maj 2020 til den 25. maj 2021 under de ekstraordinære omstændigheder forbundet med covid-19-pandemien og som følge af vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/561 (*), der udskyder visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 (**), beslutte at forlænge en udpegelse som bemyndiget organ i en begrænset periode uden anvendelse af procedurerne i artikel 3.

Med henblik på at træffe beslutning om en forlængelse af en udpegelse som bemyndiget organ i overensstemmelse med første afsnit skal den udpegende myndighed foretage en vurdering af det bemyndigede organ med henblik på at kontrollere, at organet fortsat har kompetence og evne til at udføre de opgaver, det er blevet udpeget til at varetage.

Beslutningen om at forlænge en udpegelse som bemyndiget organ i overensstemmelse med dette stykke vedtages inden udløbet af gyldighedsperioden for den foregående udpegelse og bliver automatisk ugyldig senest den 26. maj 2021.

Den udpegende myndighed underretter Kommissionen om beslutningen om forlængelse af en udpegelse som bemyndiget organ i overensstemmelse med dette stykke via NANDO-informationssystem og giver en udførlig begrundelse herfor.

Kommissionen kan pålægge en udpegende myndighed at fremlægge resultaterne af den vurdering, der ligger til grund for en forlængelse af udpegelsen som bemyndiget organ i overensstemmelse med dette stykke, samt resultaterne af tilknyttede tilsyns- og overvågningsaktiviteter, herunder de i artikel 5 omhandlede resultater.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/561 af 23. april 2020 om ændring af forordning (EU) 2017/745 om medicinsk udstyr, for så vidt angår datoerne for anvendelse af visse af dens bestemmelser (EUT L 130 af 24.4.2020, s. 18)

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF (EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1).«

- 2) I artikel 5, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Uanset første og andet afsnit, og under de ekstraordinære omstændigheder forbundet med covid-19-pandemien, som midlertidigt forhindrer den udpegende myndighed i en medlemsstat i at gennemføre tilsyn i form af vurderinger på stedet eller observerede audit, bør myndigheden gennemføre eventuelle foranstaltninger, der sikrer et passende niveau af tilsyn, og som det stadig er muligt at udføre under disse omstændigheder, samt vurdere et passende antal af det bemyndigede organs gennemgange af fabrikantens tekniske dokumentation, herunder kliniske evalueringer. Den udpegende myndighed bør undersøge ændringer i de organisatoriske og generelle krav i bilag II, som er indtruffet, siden den sidste vurdering på stedet og de aktiviteter, som det bemyndigede organ har gennemført herefter.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2020/667

af 6. maj 2020

om ændring af afgørelse 2012/688/EU for så vidt angår en ajourføring af relevante tekniske vilkår for frekvensbåndene 1 920-1 980 MHz og 2 110-2 170 MHz

(meddelt under nummer C(2020) 2816)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 676/2002/EF af 7. marts 2002 om et frekvenspolitisk regelsæt i Det Europæiske Fællesskab (frekvenspolitikbeslutningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens afgørelse 2012/688/EU ⁽²⁾ harmoniserede de tekniske vilkår for anvendelse af frekvensbåndene 1 920-1 980 MHz og 2 110-2 170 MHz til jordbaserede systemer, der kan levere elektroniske kommunikationstjenester i Unionen, hovedsageligt med henblik på at opnå trådløse bredbåndstjenester til slutbrugere.
- (2) I henhold til artikel 6, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU ⁽³⁾ skal medlemsstaterne hjælpe udbydere af elektroniske kommunikationstjenester med løbende at opdatere deres net med den nyeste, mest effektive teknologi med henblik på at skabe deres egne frekvensdividender i overensstemmelse med principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet.
- (3) I Kommissionens meddelelse »Konnektivitet med henblik på et konkurrencedygtigt digitalt indre marked — På vej mod et europæisk gigabitsamfund« ⁽⁴⁾ fastsættes de nye konnektivitetsmål for Unionen, som skal nås gennem udbredt udrulning og ibrugtagning af net med meget høj kapacitet. I den forbindelse afdækkes der i Kommissionens meddelelse »5G til Europa: En handlingsplan« ⁽⁵⁾ et behov for handling på EU-niveau, herunder for identificering og harmonisering af frekvenser til 5G på grundlag af udtalelsen fra Frekvenspolitikgruppen med henblik på at sikre fuld 5G-dækning i alle byområder og på større landtransportveje i 2025.
- (4) I sine to udtalelser om den strategiske køreplan for indførelsen af 5G i Europa (16. november 2016 ⁽⁶⁾ og 30. januar 2019 ⁽⁷⁾) afdækkede Frekvenspolitikgruppen et behov for at sikre, at de tekniske og reguleringsmæssige vilkår for alle de frekvensbånd, der allerede er blevet harmoniseret til brug for mobilnet, er egnede til 5G. Det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd er et sådant bånd.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2012/688/EU af 5. november 2012 om harmoniseret anvendelse af frekvensbåndene 1 920-1 980 MHz og 2 110-2 170 MHz til jordbaserede systemer, der kan levere elektroniske kommunikationstjenester i Unionen (EUT L 307 af 7.11.2012, s. 84).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 243/2012/EU af 14. marts 2012 om indførelse af et flerårigt radiofrekvenspolitikprogram (EUT L 81 af 21.3.2012, s. 7).

⁽⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Konnektivitet med henblik på et konkurrencedygtigt digitalt indre marked — På vej mod et europæisk gigabitsamfund« (COM(2016) 587 final).

⁽⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »5G til Europa: En handlingsplan« (COM(2016) 588 final).

⁽⁶⁾ Dokument RSPG16-032 final af 9. november 2016, »Strategic Roadmap Towards 5G for Europe: Opinion on spectrum related aspects for next-generation wireless systems (5G) (RSPG 1st opinion on 5G)«.

⁽⁷⁾ Dokument RSPG19-007 final af 30. januar 2019, »Strategic Spectrum Roadmap Towards 5G for Europe: Opinion on 5G implementation challenges (RSPG 3rd opinion on 5G)«.

- (5) Den 12. juli 2018 gav Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 2, i beslutning nr. 676/2002/EF Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT) mandat til at revidere de harmoniserede tekniske vilkår for visse harmoniserede frekvensbånd i EU, herunder det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd, samt at udvikle mindst muligt restriktive tekniske vilkår til brug for næste generation (5G) af jordbaserede trådløse systemer.
- (6) Den 5. juli 2019 offentliggjorde CEPT en rapport (CEPT-rapport 72). Heri foreslog den EU-harmoniserede tekniske vilkår for det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd hvad angår et frekvensarrangement og en Block Edge Mask, der er egnet til brug af båndet til næste generation (5G) af jordbaserede trådløse systemer. I CEPT-rapport 72 blev det konkluderet, at 300 kHz-beskyttelsesbåndet ved de nedre og øvre frekvensgrænser af frekvensarrangementet kan fjernes.
- (7) Det skal bemærkes, at området for utilsigtet, forstyrrende udstråling for basisstationer i 2 110-2 170 MHz-båndet starter 10 MHz fra båndkanten.
- (8) CEPT-rapport nr. 72 vedrører både aktive antennesystemer og ikke-aktive antennesystemer, som anvendes i systemer, der kan levere trådløse elektroniske bredbåndstjenester (wireless broadband electronic communications services — WBB ECS). I rapporten undersøges sameksistensen mellem disse systemer inden for båndet og med andre tjenester i tilstødende bånd (såsom rumtjenester under 2 110 MHz og over 2 200 MHz). Enhver ny anvendelse af det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd bør fortsat beskytte de eksisterende tjenester i tilstødende frekvensbånd.
- (9) Konklusionerne i CEPT-rapport nr. 72 bør anvendes i hele EU og gennemføres af medlemsstaterne snarest muligt. Dette vil fremme tilrådighedsstillelsen og anvendelsen af det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd til udrulning af 5G-net, samtidig med at principperne om teknologi- og tjenesteneutralitet opretholdes.
- (10) Begrebet »udpegning og tilrådighedsstillelse af det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd« i forbindelse med denne afgørelse henviser til følgende trin: i) tilpasning af det nationale retsgrundlag for frekvensallokering til at omfatte den påtænkte anvendelse af dette frekvensbånd under de harmoniserede tekniske vilkår, der er fastsat i denne afgørelse, ii) indledning af alle nødvendige foranstaltninger for at sikre sameksistens med de eksisterende anvendelser i dette frekvensbånd i det omfang, det er nødvendigt, og iii) indledning af passende foranstaltninger, eventuelt støttet af en høring af de berørte parter, med henblik på at tillade anvendelsen af dette frekvensbånd i overensstemmelse med de gældende bestemmelser på EU-plan, herunder de harmoniserede tekniske vilkår i denne afgørelse.
- (11) Medlemsstaterne bør, hvor det er berettiget, have tilstrækkelig tid til at tilpasse de eksisterende licenser til de nye tekniske vilkårs generelle parametre.
- (12) Koordineringsaftaler mellem medlemsstaterne og med tredjelande kan være nødvendige for at sikre, at medlemsstaterne gennemfører de parametre, der er fastlagt i denne afgørelse, således, at de undgår skadelig interferens, forbedrer frekvensudnyttelsen og hindrer fragmentering i frekvensanvendelsen.
- (13) Afgørelse 2012/688/EU bør derfor ændres.
- (14) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Frekvensudvalget, der er nedsat ved beslutning nr. 676/2002/EF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse 2012/688/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Medlemsstaterne udpeger det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd og stiller det uden eksklusivitet til rådighed for jordbaserede systemer, der kan levere elektroniske kommunikationstjenester, i overensstemmelse med parametrene i bilaget.

2. Før den 1. januar 2026 behøver medlemsstaterne ikke anvende de generelle parametre, der er fastlagt i del B i bilaget, for så vidt angår de brugsrettigheder til frekvenser for jordbaserede elektroniske kommunikationsnet i det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd, der er gældende på den dato, hvor denne afgørelse får virkning, forudsat at udnyttelsen af disse brugsrettigheder ikke forhindrer anvendelse af båndet i overensstemmelse med bilaget, afhængigt af markedsefterspørgslen.»

2) I artikel 3 tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen om anvendelsen af denne afgørelse senest den 30. april 2021.«

3) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. maj 2020.

På Kommissionens vegne
Thierry BRETON
Medlem af Kommissionen

BILAG

»BILAG

PARAMETRE, JF. ARTIKEL 2, STK. 1

A. DEFINITIONER

Aktive antennesystemer (AAS): en basisstation og et antennesystem, hvor amplituden og/eller fasen mellem antenneelementerne justeres kontinuerligt, hvilket resulterer i et antenneudstrålingsdiagram, der varierer som reaktion på kortvarige ændringer i radiomiljøet. Dette omfatter ikke langsigtet stråleformning, som f.eks. fast elektrisk downtilt. I AAS-basisstationer er antennesystemet en integreret del af basisstationssystemet eller -produktet.

Ikkeaktive antennesystemer (ikke-AAS): en basisstation og et antennesystem med en eller flere antennetilslutninger, som er forbundet med et eller flere særskilt konstruerede passive antenneelementer til radiospredning. Amplituden og fasen af signalerne til antenneelementerne justeres ikke løbende som reaktion på kortvarige ændringer i radiomiljøet.

Ækvivalent isotropisk udstrålet effekt (EIRP): produktet af den effekt, der sendes til antennen og antenneforstærkningen i en given retning i forhold til en isotrop antenne (absolut eller isotrop forstærkning)

Samlet udstrålet effekt (TRP): et mål for, hvor stor effekt en kompositantenne udstråler. Det svarer til den samlede effektilførsel til antennegruppensystemet fratrukket eventuelle tab i antennegruppensystemet. TRP er integralet af den effekt, der udstråles i forskellige retninger over den samlede udstrålingsfære, jf. formelen:

$$TRP \stackrel{\text{def}}{=} \frac{1}{4\pi} \int_0^{2\pi} \int_0^{\pi} P(\theta, \varphi) \sin(\theta) d\theta d\varphi$$

hvor $P(\vartheta, \varphi)$ er den udstrålede effekt fra et antennegruppensystem i en retning (ϑ, φ) , der fremgår af følgende formel:

$$P(\vartheta, \varphi) = P_{\text{Tx}} g(\vartheta, \varphi)$$

hvor P_{Tx} angiver den effekt (målt i watt), som er tilført gruppesystemet, og $g(\vartheta, \varphi)$ angiver gruppesystemernes retningsbestemte forøgelse i den pågældende (ϑ, φ) retning.

B. GENERELLE PARAMETRE

I det parrede jordbaserede 2 GHz-bånd gælder følgende frekvensarrangement:

- (1) Duplexdrift skal ske som frekvensdelt duplex (Frequency Division Duplex — FDD). Duplexafstanden skal være 190 MHz, hvor terminalens transmission (FDD-uplink) foregår i den nedre del af båndet fra 1 920 MHz og op til 1 980 MHz (»nedre bånd«), og basisstationens transmission (FDD-downlink) foregår i den øvre del af båndet fra 2 110 MHz og op til 2 170 MHz (»øvre bånd«).
- (2) Størrelsen på de tildelte blokke skal være et multiplum af 5 MHz ⁽¹⁾. En tildelt bloks nedre frekvensgrænse i det nedre bånd (1 920-1 980 MHz) skal være den samme eller ligge i en afstand af et multiplum af 5 MHz fra båndets nedre kant på 1 920 MHz. En tildelt bloks nedre frekvensgrænse i det øvre bånd (2 110-2 170 MHz) skal være den samme som eller ligge i en afstand af et multiplum af 5 MHz fra båndets nedre kant på 2 110 MHz. En tildelt blok kan også have en størrelse på 4,8-5 MHz, så længe den passer inden for grænserne for en 5 MHz-blok som defineret ovenfor.
- (3) Det nedre bånd (1 920-1 980 MHz) eller dele deraf kan anvendes til ren uplink-drift ⁽²⁾ uden parrede frekvenser inden for det øvre bånd (2 110-2 170 MHz).
- (4) Det øvre bånd (2 110-2 170 MHz) eller dele deraf kan anvendes til ren downlink-drift ⁽³⁾ uden parrede frekvenser inden for det nedre bånd (1 920-1 980 MHz).
- (5) Transmissioner fra basisstationer og terminaler skal opfylde de tekniske vilkår, der er angivet i henholdsvis del C og D.

⁽¹⁾ Eftersom UMTS-kanalafstanden er 200 kHz, kan centerfrekvensen for en blok, der anvendes til UMTS, forskydes 100 kHz fra blokkens midte i frekvensarrangementet.

⁽²⁾ Såsom supplerende uplink (SUL).

⁽³⁾ Såsom supplerende downlink (SDL).

C. TEKNISKE VILKÅR FOR BASISSTATIONER — BLOCK EDGE MASK

Følgende tekniske parametre for basisstationer kaldet Block Edge Mask (»BEM«) er en væsentlig komponent i de vilkår, som er nødvendige for at sikre sameksistens mellem net, der støder op til hinanden, hvis der ikke findes nogen bi- eller multilaterale aftaler mellem operatører af tilstødende net. Der kan anvendes mindre restriktive tekniske parametre, forudsat at alle berørte operatører af sådanne net er enige herom, og at disse operatører fortsat opfylder de tekniske vilkår, der gælder for beskyttelsen af andre tjenester, applikationer og net, og de forpligtelser, der følger af grænseoverskridende koordinering.

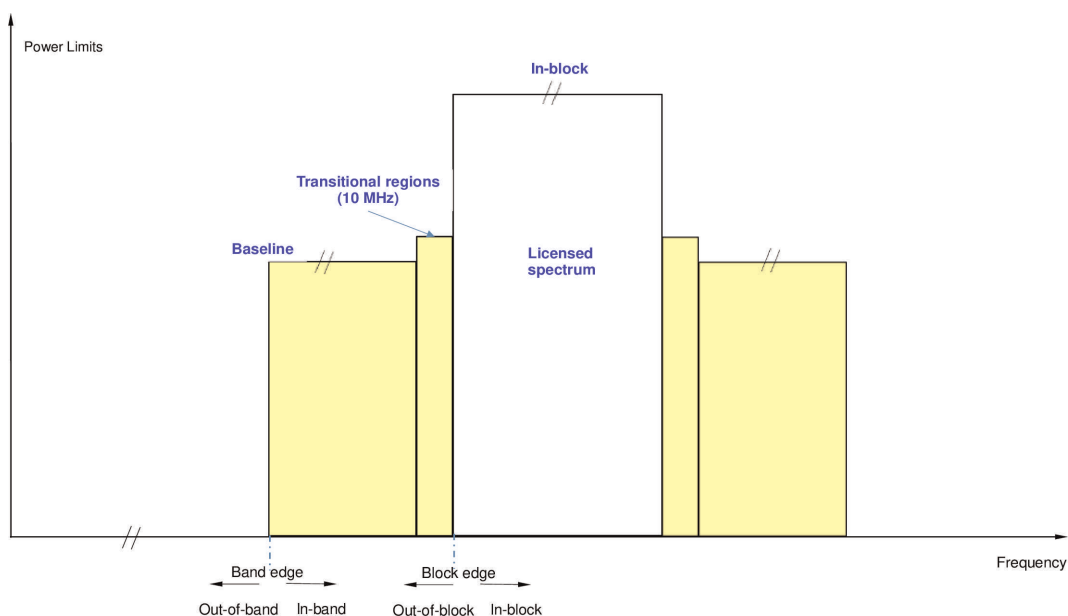
BEM består af flere elementer, som er angivet i tabel 1. Effektgrænsen inden for en frekvensblok gælder for en blok, der er tildelt en operatør. Basiseffektgrænsen, der er fastsat for at beskytte andre operatørers frekvenser, og effektgrænsen for overgangsområdet, som muliggør filterafslutning fra effektgrænsen inden for blokken til basiseffektgrænsen, betragtes som elementer uden for frekvensblokken.

Effektgrænserne er forskellige for ikke-AAS og AAS. For ikke-AAS gælder effektgrænserne den gennemsnitlige EIRP. For AAS gælder effektgrænserne den gennemsnitlige TRP ⁽⁴⁾. Den gennemsnitlige EIRP eller den gennemsnitlige TRP måles som et gennemsnit over et tidsinterval og over en målebåndbredde. I tidsdomænet beregnes den gennemsnitlige EIRP eller den gennemsnitlige TRP som gennemsnittet over den aktive del af signalpakkerne (signal bursts) og svarer til én effektindstilling. I frekvensdomænet beregnes den gennemsnitlige EIRP eller den gennemsnitlige TRP over den målebåndbredde, der er angivet i tabel 2, 3 og 4 nedenfor ⁽⁵⁾. Generelt (medmindre andet er anført) svarer BEM-effektgrænserne til den samlede effekt, der udstråles af det relevante udstyr inklusive alle sendeantennener, undtagen i tilfælde af basiseffektgrænsen og effektgrænsen for overgangsområdet for ikke-AAS-basisstationer, som er angivet pr. antenne.

Block Edge Mask (BEM)

Figur

Eksempel på BEM-elementer og effektgrænser for basisstationer

⁽⁴⁾ TRP angiver, hvor stor effekt en antenne faktisk udstråler. EIRP og TRP er ækvivalente for isotropiske antenner.

⁽⁵⁾ Den faktiske målebåndbredde for det måleudstyr, der bruges til overensstemmelsesprøvingen, kan være mindre end den målebåndbredde, der er angivet i tabellerne.

Tabel 1

Definition af BEM-elementer

BEM-element	Definition
Inden for blokken	Henviser til en blok, for hvilken BEM er afledt.
Basisområde	Frekvensområde inden for FDD-downlink-frekvensbåndet, som anvendes til WBB ECS, med undtagelse af den blok, der tildeles operatøren og de dertil hørende overgangsområder.
Overgangsområde	Frekvensområde inden for FDD-downlink-frekvensbåndet, der ligger mellem 0-10 MHz under og 0-10 MHz over den blok, der tildeles operatøren. Overgangsområder finder ikke anvendelse under 2 110 MHz eller over 2 170 MHz.

Tabel 2

Effektgrænse inden for blokken for ikke-AAS- og AAS-basisstationer

BEM-element	Frekvensområde	Ikke-AAS EIRP-grænse	AAS TRP-grænse
Inden for blokken	Blok tildelt en operatør	Ikke obligatorisk. Hvis en medlemsstat fastsætter en øvre grænse, kan en værdi på 65 dBm/(5 MHz) pr. antenne anvendes.	Ikke obligatorisk. Hvis en medlemsstat fastsætter en øvre grænse, kan en værdi på 57 dBm/(5 MHz) pr. celle ⁽¹⁾ anvendes.

⁽¹⁾ For basisstationer, der omfatter flere sektorer, gælder grænseværdien for den AAS-udstrålede effekt for hver enkelt sektor.

Forklarende bemærkning til tabel 2:

Den tilsvarende TRP-grænse inden for blokken bestemmes i overensstemmelse med retningslinjerne i ETSI TS 138 104 V15.6.0, bilag F, afsnit F.2 og F.3, på grundlag af en antenneforstærkning på 17 dBi og i alt otte stråledannende antenneelementer (skaleringsfaktor på 9 dB):

$$65 \text{ dBm}/(5 \text{ MHz}) - 17 \text{ dBi} + 9 \text{ dB} = 57 \text{ dBm}/(5 \text{ MHz}).$$

Tabel 3

Basiseffektgrænse uden for blokken for ikke-AAS- og AAS-basisstationer

BEM-element	Frekvensområde inden for FDD-downlink	Gennemsnitlig EIRP-grænse pr. antenne for ikke-AAS ⁽¹⁾	Gennemsnitlig TRP-grænse pr. celle for AAS ⁽²⁾	Målebåndbredde
Basisområde	Frekvenser, der ligger mere end 10 MHz fra den nedre eller øvre blokkant	9 dBm	1 dBm	5 MHz

⁽¹⁾ Ikke-AAS-BEM-niveauet er defineret pr. antenne og gælder konfigurationer af basisstationer med op til fire antenner pr. sektor.

⁽²⁾ For basisstationer, der omfatter flere sektorer, gælder grænseværdien for den AAS-udstrålede effekt for hver enkelt sektor.

Tabel 4

Effektgrænse i overgangsområdet uden for blokken for ikke-AAS- og AAS-basisstationer

BEM-element	Frekvensområde inden for FDD-downlink	Gennemsnitlig EIRP-grænse pr. antenne for ikke-AAS ⁽¹⁾	Gennemsnitlig TRP-grænse pr. celle for AAS ⁽²⁾	Målebåndbredde
Overgangsområde	– 10 til – 5 MHz fra den nedre blokkant	11 dBm	3 dBm	5 MHz
	– 5 til 0 MHz fra den nedre blokkant	16,3 dBm	8 dBm	5 MHz
	0 til + 5 MHz fra den øvre blokkant	16,3 dBm	8 dBm	5 MHz
	+ 5 til + 10 MHz fra den øvre blokkant	11 dBm	3 dBm	5 MHz

⁽¹⁾ Ikke-AAS-BEM-niveauet er defineret pr. antenne og gælder konfigurationer af basisstationer med op til fire antenner pr. sektor.

⁽²⁾ For basisstationer, der omfatter flere sektorer, gælder grænseværdien for den AAS-udstrålede effekt for hver enkelt sektor.

Forklarende bemærkning til tabel 3 og 4:

I overensstemmelse med standardiseringen af uønsket tilført udstrålingseffekt (TRP) for AAS-basisstationer i ETSI TS 138 104 (V15.6.0), bilag F, afsnit F.2 og F.3, er TRP-grænserne uden for blokken fastsat til en værdi, der svarer til i alt otte stråledannende antenneelementer, hvilket resulterer i en forskel på 8 dB mellem AAS og ikke-AAS, ligesom det er tilfældet inden for blokken.

D. TEKNISKE VILKÅR FOR TERMINALER

Tabel 5

Terminalens BEM-effektgrænse inden for blokken

Maksimal gennemsnitlig effekt inden for blokken ⁽¹⁾	24 dBm
--	--------

⁽¹⁾ Denne effektgrænse angives som EIRP for faste eller installerede terminaler og som TRP for mobile eller nomadiske terminaler. EIRP og TRP er ækvivalente for isotropiske antenner. Det anerkendes, at denne værdi kan afvige med en værdi defineret i de harmoniserede standarder for at tage højde for driften under ekstreme miljøforhold og produktionsspredning.

Forklarende bemærkning til tabel 5:

Medlemsstaterne kan fastsætte en mindre streng grænseværdi for specifikke anvendelser, f.eks. for faste terminaler i landdistrikter, forudsat at andre tjenester, net og applikationer ikke udsættes for forstyrrelser, og at grænseoverskridende forpligtelser er opfyldt«

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2020/668**af 18. maj 2020****om harmoniserede standarder for personlige værnemidler, der er udarbejdet til støtte for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF⁽¹⁾, særlig artikel 10, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425⁽²⁾ formodes personlige værnemidler, som er i overensstemmelse med harmoniserede standarder eller dele deraf, hvis referencer er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, at være i overensstemmelse med de væsentlige sundheds- og sikkerhedskrav i bilag II til nævnte forordning, der er omfattet af disse standarder eller dele deraf.
- (2) Ved brev M/031 med titlen »Standardiseringsmandat til CEN/Cenelec vedrørende standarder for personlige værnemidler« fremsendte Kommissionen en anmodning til Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) med henblik på at udvikle og udarbejde harmoniserede standarder til støtte for Rådets direktiv 89/686/EØF⁽³⁾.
- (3) Forordning (EU) 2016/425 erstattede direktiv 89/686/EØF fra den 21. april 2018, hvilket kun medførte et begrænset antal ændringer af de væsentlige sundheds- og sikkerhedskrav i bilag II til direktiv 89/686/EØF. De harmoniserede standarder, der er udarbejdet på grundlag af anmodning M/031, er udelukkende blevet udarbejdet til støtte for de væsentlige sundheds- og sikkerhedskrav, som stort set er forblevet uændrede, efter at direktiv 89/686/EØF blev afløst af forordning (EU) 2016/425.
- (4) På grundlag af anmodning M/031 udarbejdede CEN og Cenelec følgende harmoniserede standarder: EN 893:2019 om bjergbestigningsudstyr, EN 943-2:2019 om beskyttelsesbeklædning mod farlige faste, flydende og luftformige kemikalier, EN 1073-1:2016+A1:2018 om beskyttelsesbeklædning mod faste luftbårne partikler, herunder radioaktiv forurening, og EN 14458:2018 om øjenværn, til støtte for forordning (EU) 2016/425.
- (5) På grundlag af anmodning M/031 reviderede CEN og Cenelec de harmoniserede standarder EN 343:2003 +A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015 og EN 12277:2015, hvis referencer er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*⁽⁴⁾. Dette førte til vedtagelsen af de harmoniserede standarder EN 343:2019 for beskyttelsesbeklædning mod regn, EN 358:2018 for bæltter og liner til arbejdspositionering eller faldhindring, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019 og EN ISO 11393-6:2019 for beskyttelsesbeklædning for brugere af håndbårne kædesave, EN 13832-2:2018 og EN 13832-3:2018 for værne fodtøj til beskyttelse mod kemikalier, EN 14594:2018 for åndedrætsværn, EN 388:2016 +A1:2018 for beskyttelseshandsker mod mekaniske risici, EN 943-1:2015+A1:2019 for beskyttelsesbeklædning mod farlige kemikalier, faste, flydende og luftformige, inklusive flydende aerosoler og faste partikler, og EN 12277:2015+A1:2018 for bjergbestigningsudstyr.

⁽¹⁾ EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425 af 9. marts 2016 om personlige værnemidler og om ophævelse af Rådets direktiv 89/686/EØF (EUT L 81 af 31.3.2016, s. 51).

⁽³⁾ Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler (EFT L 399 af 30.12.1989, s. 18).

⁽⁴⁾ EUT C 113 af 27.3.2018, s. 41.

- (6) På grundlag af anmodning M/031 ændrede CEN og Cenelec den harmoniserede standard EN ISO 10819:2013, hvis reference er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁷⁾. Dette førte til vedtagelsen af en ændring af denne standard, nemlig EN ISO 10819:2013/A1:2019.
- (7) Kommissionen har sammen med CEN og Cenelec vurderet, hvorvidt disse standarder er i overensstemmelse med anmodningen M/031.
- (8) De harmoniserede standarder EN 893:2019, EN 943-2:2019, EN 1073-1:2016+A1:2018, EN 14458:2018, EN 343:2019, EN 358:2018, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019, EN ISO 11393-6:2019, EN 13832-2:2018, EN 13832-3:2018, EN 14594:2018, EN 388:2016+A1:2018, EN 943-1:2015+A1:2019, EN ISO 10819:2013 som ændret ved EN ISO 10819:2013/A1:2019 og EN 12277:2015+A1:2018 opfylder de krav, som de har til formål at dække, og som er fastsat i forordning (EU) 2016/425. Derfor bør referencerne for de nævnte standarder offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (9) CEN og Cenelec har også udarbejdet rettelsesbladet EN 50321-1:2018/AC:2018-08, der korrigerer den harmoniserede standard EN 50321-1:2018, hvis reference er offentliggjort i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁸⁾. Da dette rettelsesblad indfører tekniske ændringer, og da det er vigtigt at sikre en korrekt og konsekvent anvendelse af den harmoniserede standard EN 50321-1:2018, hvis reference tidligere er blevet offentliggjort, bør referencen for den harmoniserede standard offentliggøres sammen med referencen for rettelsesbladet i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (10) Da de harmoniserede standarder EN 343:2003+A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015, EN ISO 10819:2013, EN 12277:2015 og EN 50321-1:2018 er blevet revideret, ændret eller berigtiget, er det nødvendigt at trække deres referencer tilbage fra C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. For at give fabrikanterne tilstrækkelig tid til at forberede sig på anvendelsen af standarderne EN 343:2019 EN 358:2018, EN ISO 11393-2:2019, EN ISO 11393-4:2019, EN ISO 11393-5:2019, EN ISO 11393-6:2019, EN 13832-2:2018, EN 13832-3:2018, EN 14594:2018, EN 388:2016+A1:2018, EN 943-1:2015+A1:2019, EN ISO 10819:2013 som ændret ved EN ISO 10819:2013/A1:2019 og EN 50321-1:2018, som korrigeret ved EN 50321-1:2018/AC: 2018-08, og EN 12277:2015+A1:2018, er det nødvendigt at udskyde tilbagetrækningen af referencerne for de harmoniserede standarder EN 343:2003+A1:2007/AC:2009, EN 358:1999, EN 381-5:1995, EN 381-7:1999, EN 381-9:1997, EN 381-11:2002, EN 13832-2:2006, EN 13832-3:2006, EN 14594:2005, EN 388:2016, EN 943-1:2015, EN ISO 10819:2013, EN 12277:2015 og EN 50321-1:2018.
- (11) Overensstemmelse med en harmoniseret standard medfører en forventning om overholdelse af de relevante væsentlige krav i Unionens harmoniseringslovgivning fra datoen for offentliggørelsen af referencen for en sådan standard i *Den Europæiske Unions Tidende*. Nærværende afgørelse bør derfor træde i kraft på dagen for offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Referencerne for de harmoniserede standarder for personlige værnemidler, der er udarbejdet til støtte for forordning (EU) 2016/425 og opført i bilag I til denne afgørelse, offentliggøres hermed i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2

Referencerne for de harmoniserede standarder for personlige værnemidler, der er udarbejdet til støtte for forordning (EU) 2016/425 og opført i bilag II til denne afgørelse, trækkes hermed tilbage fra *Den Europæiske Unions Tidende* på datoerne anført i bilaget.

⁽⁷⁾ EUT C 113 af 27.3.2018, s. 41.

⁽⁸⁾ EUT C 113 af 27.3.2018, s. 41.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG I

Nr.	Reference for standarden
1.	EN 343:2019 Beskyttelsesbeklædning — Beskyttelse mod regn
2.	EN 358:2018 Personlige værnemidler til arbejdspositionering og forebyggelse mod fald fra højde — Bælter og liner til arbejdspositionering eller faldhindring
3.	EN 388:2016+A1:2018 Beskyttelseshandsker mod mekaniske risici
4.	EN 510:2019 Specifikation for beskyttelsesbeklædning til brug ved risiko for indvikling i bevægelige dele
5.	EN 893:2019 Bjergbestigningsudstyr — Klatrejern — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder
6.	EN 943-1:2015+A1:2019 Beskyttelsesbeklædning mod farlige kemikalier, faste, flydende og luftformige, inklusive flydende aerosoler og faste partikler — Del 1: Ydeevnekrav for (gastætte) kemikaliebeskyttelsesdragter af type 1
7.	EN 943-2:2019 Beskyttelsesbeklædning mod farlige kemikalier, faste, flydende og luftformige, inklusive flydende aerosoler og faste partikler — Del 2: Ydeevnekrav for (gastætte) kemikaliebeskyttelsesdragter af type 1 til redningsfolk
8.	EN 1073-1:2016+A1:2018 Beskyttelsesbeklædning mod faste luftbårne partikler, herunder radioaktiv forurening — Del 1: Krav og prøvningsmetoder for trykluftventileret beskyttelsesbeklædning, som beskytter kroppen og luftvejene
9.	EN ISO 10819:2013 Mekaniske vibrationer og chok — Hånd-arm-vibrationer — Metode til måling og vurdering af vibrationsdæmpning af handsker målt i håndfladen (ISO 10819:2013) EN ISO 10819:2013/A1:2019
10.	EN ISO 11393-2:2019 Beskyttelsesbeklædning for brugere af håndbårne kædesave — Del 2: Prøvningsmetoder og krav til benbeskyttere (ISO 11393-2:2018)
11.	EN ISO 11393-4:2019 Beskyttelsesbeklædning for brugere af håndbårne kædesave — Del 4: Prøvningsmetoder og krav til ydeevne for beskyttelseshandsker (ISO 11393-4:2018)
12.	EN ISO 11393-5:2019 Beskyttelsesbeklædning for brugere af håndbårne kædesave — Del 5: Prøvningsmetoder og krav til ydeevne for beskyttelsesgamacher (ISO 11393-5:2018)
13.	EN ISO 11393-6:2019 Beskyttelsesbeklædning for brugere af håndbårne kædesave — Del 6: Prøvningsmetoder og krav til ydeevne for beskyttelsesudstyr til overkroppen (ISO 11393-6:2018)
14.	EN 12277:2015+A1:2018 Bjergbestigningsudstyr — Seler — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder

Nr.	Reference for standarden
15.	EN 13832-2:2018 Værnefodtøj til beskyttelse mod kemikalier — Del 2: Krav ved begrænset kemikaliekontakt
16.	EN 13832-3:2018 Værnefodtøj til beskyttelse mod kemikalier — Del 3: Krav ved længerevarende kemikaliekontakt
17.	EN 14458:2018 Øjenværn — Ansigtsskærme (visirer) udelukkende beregnet til brug med beskyttelseshjelme
18.	EN 14594:2018 Åndedrætsværn — Kompressormasker med kontinuert luftstrøm — Krav, prøvning og mærkning
19.	EN 50321-1:2018 Arbejde under spænding — Fodtøj til elektrisk beskyttelse — Isolerende fodtøj og overtræksstøvler EN 50321-1:2018/AC:2018-08

BILAG II

Nr.	Reference for standarden	Dato for tilbagetrækning
1.	EN ISO 10819:2013 Mekaniske vibrationer og chok — Hånd-arm-vibrationer — Metode til måling og vurdering af vibrationsdæmpning af handsker målt i håndfladen (ISO 10819:2013)	19. november 2021
2.	EN 343:2003+A1:2007 Beskyttelsesbeklædning — Beskyttelse mod regn EN 343:2003+A1:2007/AC:2009	19. november 2021
3.	EN 358:1999 Faldsikringsmateriel — Støttebælter og støtteliner.	19. november 2021
4.	EN 381-5:1995 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 5: Krav til benbeskyttere	19. november 2021
5.	EN 381-7:1999 Beskyttelsesbeklædning for brugere af håndbårne kædesave — Del 7: Krav til beskyttelseshandsker	19. november 2021
6.	EN 381-9:1997 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 9 Krav til beskyttelsesgamacher	19. november 2021
7.	EN 381-11:2002 Beskyttelsesbeklædning for brugere af håndbårne kædesave — Del 11: Krav til beskyttelsesbeklædning til overkroppen	19. november 2021
8.	EN 388:2016 Beskyttelseshandsker mod mekaniske risici	19. november 2021
9.	EN 943-1:2015 Beskyttelsesbeklædning mod farlige faste kemikalier, flydende og luftformige kemikalier, inklusive flydende aerosoler og faste partikler — Del 1: Ydeevnekrav til (gastætte) kemikaliebeskyttelsesdragter af type 1	19. november 2021
10.	EN 12277:2015 Bjergbestigningsudstyr — Seler — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	19. november 2021
11.	EN 13832-2:2006 Fodværn — Fodtøj til beskyttelse mod kemikalier — Del 2: Krav til fodtøj, som er modstandsdygtige over for kemikalier under laboratoriebetingelser	19. november 2021
12.	EN 13832-3:2006 Fodværn — Fodtøj til beskyttelse mod kemikalier — Del 3: Krav til fodtøj, som har en høj modstandsevne mod kemikalier under laboratoriebetingelser	19. november 2021

13.	EN 14594:2005 Åndedrætsværn — Trykluftforsynede åndedrætsværn med kontinuert flow — Krav, prøvning, mærkning EN 14594:2005/AC:2005	19. november 2021
14.	EN 50321-1:2018 Arbejde under spænding — Fodtøj til elektrisk beskyttelse — Isolerende fodtøj og overtræksstøvler	19. november 2020

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE (EU) 2020/669

af 18. maj 2020

om ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU for så vidt angår overdragelse af gennemførelsen af innovationsfonden til Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾ oprettes innovationsfonden med henblik på at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier og -processer og som hjælp til at fremme opførelsen og driften af projekter med sigte på miljømæssigt forsvarlig CO₂-opsamling og -lagring samt af innovative teknologier for vedvarende energi og energilagring.
- (2) I overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/856 ⁽³⁾ gennemføres innovationsfonden i direkte eller indirekte forvaltning. I nævnte forordnings artikel 17 fastsættes det, at Kommissionen kan beslutte at udpege et gennemførelsesorgan, som udfører gennemførelsesopgaver, og at disse opgaver i tilfælde med direkte forvaltning uddelegeres til et forvaltningsorgan.
- (3) Ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU ⁽⁴⁾ blev Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (»organet«) oprettet og fik til opgave at forvalte visse dele af EU-programmer, herunder Connecting Europe-faciliteten og Horisont 2020 på energiområdet.
- (4) Det fremgik af cost-benefit-analysen, som blev udført i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EF) nr. 58/2003, at uddelegeringen af forvaltningen af dele af innovationsfonden til organet ville bidrage til en mere effektiv opfyldelse af innovationsfondens mål. En overdragelse af gennemførelsen af dele af innovationsfonden til organet ville give omkostningsbesparelser på ca. 30,5 mio. EUR i perioden 2020-2030 sammenlignet med omkostningerne ved intern forvaltning, øge effektiviteten og fleksibiliteten i forvaltningen af innovationsfonden, skabe synergier mellem innovationsfonden og andre EU-programmer, som forvaltes af organet, mindske afstanden til støttemodtagerne og synliggøre EU-finansieringen yderligere.
- (5) Forvaltningen og gennemførelsen af dele af innovationsfonden bør derfor overdrages til organet.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/856 af 26. februar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår anvendelsen af innovationsfonden (EUT L 140 af 28.5.2019, s. 6).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU af 23. december 2013 om oprettelse af Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk og om ophævelse af Afgørelse 2007/60/EF som ændret ved afgørelse 2008/593/EF (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 65).

- (6) Gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU bør derfor ændres.
- (7) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningsorganet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændring af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU

Artikel 3, stk. 1, i gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU affattes således:

- »1. Organet er ansvarligt for gennemførelsen af dele af følgende EU-programmer:
- Connecting Europe-faciliteten
 - dele af del III (samfundsmæssige udfordringer) af Horisont 2020-særprogrammet
 - innovationsfonden oprettet i henhold til artikel 10a, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).«.

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. maj 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

**AFGØRELSE NR. 1/2020 TRUFFET AF ØPA-UDVALGET NEDSAT VED DEN FORELØBIGE AFTALE
MED HENBLIK PÅ INDGÅELSE AF EN ØKONOMISK PARTNERSKABSaftALE MELLEM DET
EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER PÅ DEN ENE SIDE OG
CENTRALAFRIKA PÅ DEN ANDEN SIDE**

den 28. april 2020

**om vedtagelse af procesreglementet for mægling, procesreglementet for voldgift og
adfærdskodeksen for voldgiftsmænd [2020/670]**

ØPA-UDVALGET HAR —

under henvisning til den foreløbige aftale med henblik på indgåelse af en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side (herefter benævnt »aftalen«), der blev undertegnet i Bruxelles den 22. januar 2009, og som har fundet midlertidig anvendelse siden den 4. august 2014, særlig artikel 80, stk. 1, og artikel 88, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge aftalen og nærværende afgørelse består parten Centralafrika af Republikken Cameroun.
- (2) I henhold til aftalens artikel 80, stk. 1, er tvistbilæggelsesprocedurerne omhandlet i aftalens afsnit VI (Tvistforebyggelse og -bilæggelse), kapitel 3 (Tvistbilæggelsesprocedurer), omfattet af procesreglementet og adfærdskodeksen, som skal vedtages af ØPA-Udvalget.
- (3) I henhold til aftalens artikel 88 kan ØPA-Udvalget beslutte at ændre aftalens afsnit VI (Tvistforebyggelse og -bilæggelse) og bilagene hertil —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Procesreglementet for mægling, jf. bilag I til denne afgørelse, fastlægges som angivet i bilag IV til aftalen.
2. Procesreglementet for voldgift, jf. bilag II til denne afgørelse, fastlægges som angivet i bilag V til aftalen.
3. Adfærdskodeksen for voldgiftsmænd, jf. bilag III til denne afgørelse, fastlægges som angivet i bilag VI til aftalen.
4. De procesreglementer og den adfærdskodeks, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-3, berører ikke de særlige bestemmelser, der er fastsat i aftalen, eller som ØPA-Udvalget måtte fastsætte.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. april 2020.

På Republikken Camerouns vegne
Alamine OUSMANE MEY
Minister for økonomi, planlægning og arealanvendelse

På Den Europæiske Unions vegne
Phil HOGAN
EU's handelskommissær

*BILAG I***PROCESREGLEMENT FOR MÆGLING***Artikel 1***Anvendelsesområde**

1. Dette procesreglement supplerer og præciserer den foreløbige aftale med henblik på indgåelse af en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side (herefter benævnt »aftalen«), særlig artikel 69 (Mægling).
2. Procesreglementet skal gøre det muligt for parterne at bilægge tvister, som kan opstå mellem dem, og finde en gensidigt acceptabel løsning ved hjælp af en udførlig og hurtig mæglingsprocedure.
3. I nærværende procesreglement forstås ved »mægling« enhver proces, uanset hvorledes denne proces benævnes, hvor parterne anmoder en mægler om at hjælpe dem med at bilægge en tvist i mindelighed.

*Artikel 2***Indledning af proceduren**

1. En part kan til enhver tid skriftligt anmode om, at parterne indleder en mæglingsprocedure. Anmodningen skal være tilstrækkeligt detaljeret til at sikre, at den klagende parts indvendinger klart fremgår. Den skal desuden
 - a) angive, hvilken foranstaltning det nærmere drejer sig om
 - b) omfatte en redegørelse for de negative virkninger, som foranstaltningen efter den klagende parts opfattelse har eller vil få for handelen mellem parterne
 - c) gøre rede for, hvordan der efter den klagende parts opfattelse er en årsagssammenhæng mellem foranstaltningen og disse virkninger.
2. Mæglingsproceduren kan kun indledes efter gensidig aftale mellem parterne. Når en part anmoder om mægling i henhold til stk. 1, skal den anden part behandle anmodningen og svare skriftligt senest fem dage efter modtagelsen af anmodningen. I modsat fald anses anmodningen som afslået.

*Artikel 3***Valg af mægler**

1. Parterne udvælger i fællesskab en mægler, så snart mæglingsproceduren indledes, dog senest 15 dage efter modtagelsen af svaret på anmodningen om mægling.
2. En mægler må ikke være statsborger i en af parterne, medmindre parterne aftaler andet.
3. Mægleren bekræfter i en skriftlig erklæring sin uafhængighed og upartiskhed samt disponibilitet i forhold til at forestå mæglingen.
4. Mægleren skal overholde adfærdskodeksen for voldgiftsmænd, med de fornødne tilpasninger.

*Artikel 4***Mæglingsprocedurens forløb**

1. Mægleren bistår på en upartisk og gennemskelig måde parterne med at skaffe klarhed over den pågældende foranstaltning og dens mulige virkninger for handelen mellem parterne og med at nå til enighed om en gensidigt acceptabel løsning.

2. Mægleren kan træffe afgørelse om, hvordan der bedst skaffes klarhed over den pågældende foranstaltning og dens mulige virkninger for handelen mellem parterne. Mægleren kan navnlig tilrettelægge møder mellem parterne, høre dem sammen eller hver for sig, søge bistand hos eller rådføre sig med relevante eksperter og berørte parter samt yde enhver yderligere støtte, som parterne måtte anmode om. Inden mægleren søger bistand hos eller rådfører sig med relevante eksperter og berørte parter, hører vedkommende dog parterne. Når mægleren ønsker at mødes med eller høre en af parterne og/eller dennes rådgiver enkeltvis, underretter mægleren den anden part herom på forhånd eller hurtigst muligt efter mødet eller den ensidige kommunikation med den første part.
3. Mægleren kan tilbyde rådgivning og foreslå en løsning, som mægleren fremlægger for parterne, og som parterne kan acceptere eller afvise, eller de kan også blive enige om en anden løsning. Mægleren kan dog på ingen måde rådgive vedrørende den anfægtede foranstaltnings overensstemmelse med aftalen eller fremsætte bemærkninger herom.
4. Proceduren finder sted på den parts område, som anmodningen blev sendt til, eller efter aftale mellem parterne et andet sted eller på en anden måde.
5. Parterne bestræber sig på at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning senest 60 dage efter udpegelsen af mægleren. Indtil der opnås enighed, kan parterne overveje eventuelle midlertidige løsninger, navnlig hvis foranstaltningen vedrører letfordærlige varer.
6. Løsningen kan vedtages ved en afgørelse, der træffes i ØPA-Udvalget. De gensidigt acceptable løsninger offentliggøres, medmindre parterne beslutter andet. Den offentliggjorte version må dog ikke indeholde oplysninger, der af en af parterne er kvalificeret som fortrolige.
7. Efter anmodning fra parterne sender mægleren dem et skriftligt udkast til en faktuel redegørelse, som kort beskriver den foranstaltning, der er genstand for proceduren, og enhver gensidigt acceptabel løsning, der måtte være det endelige resultat af denne procedure, herunder eventuelle midlertidige løsninger. Mægleren giver parterne en frist på 15 dage til at fremsætte bemærkninger til udkastet. Efter at have gennemgået de bemærkninger, parterne fremsætter inden for denne frist, forelægger mægleren skriftligt en endelig faktuel redegørelse for parterne inden for højst 15 dage. Den faktuelle redegørelse må ikke indeholde nogen fortolkning af aftalen.

Artikel 5

Afslutning af mæglingsproceduren

Proceduren afsluttes efter omstændighederne:

- a) på datoen for vedtagelsen af en gensidigt acceptabel løsning mellem parterne
- b) på datoen for den skriftlige erklæring fra mægleren efter høring af parterne, hvorefter yderligere mægling ville være formålsløs
- c) på datoen for den skriftlige erklæring, som en af parterne afgiver efter at have undersøgt gensidigt acceptable løsninger inden for rammerne af mæglingsproceduren og efter at have overvejet mæglerens eventuelle råd og forslag til løsninger. En sådan erklæring kan ikke udstedes, før den periode, der er fastsat i dette procesreglements artikel 4, stk. 5, er udløbet, eller
- d) på datoen for en aftale indgået mellem parterne på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af proceduren.

Artikel 6

Gennemførelse af en gensidigt acceptabel løsning

1. Når parterne er nået til enighed om en gensidigt acceptabel løsning, træffer hver part de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre løsningen inden for den fastsatte frist.
2. Den part, der gennemfører den gensidigt acceptable løsning, oplyser inden for den fastsatte frist skriftligt den anden part om de tiltag eller foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre løsningen.

*Artikel 7***Fortrolighed og forhold til tvistbilæggelsesproceduren**

1. Samtlige oplysninger om mæglingsproceduren skal forblive fortrolige, medmindre videregivelse af oplysningerne er lovpligtig eller nødvendig for at gennemføre eller fuldbyrde den aftale mellem parterne, der følger af mæglingen.
2. Medmindre parterne aftaler andet, og uden at dette berører dette procesreglements artikel 4, stk. 6, er alle etaper af proceduren, herunder eventuelle rådgivende udtalelser og foreslåede løsninger, fortrolige. Dog kan en part meddele offentligheden, at der finder mægling sted. Tavshedspligten gælder ikke for faktuelle oplysninger, der allerede er tilgængelige for offentligheden.
3. Mæglingsproceduren berører ikke de af parternes rettigheder og forpligtelser, som følger af aftalens bestemmelser om tvistbilæggelse eller af enhver anden relevant aftale.
4. Parterne er ikke forpligtet til at indlede konsultationer, før mæglingsproceduren indledes. En part bør dog i princippet gøre brug af aftalens andre relevante bestemmelser om samarbejde eller konsultationer, før den indleder mæglingsproceduren.
5. I forbindelse med andre tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til aftalen eller en anden relevant aftale må en part ikke anvende følgende som dokumentation eller bevis, og et voldgiftspanel må ikke i overvejelserne inddrage:
 - a) den anden parts holdning i løbet af mæglingsproceduren eller de oplysninger, der er indsamlet efter dette procesreglements artikel 4, stk. 1 og 2
 - b) det forhold, at den anden parts har erklæret sig villig til at acceptere en løsning vedrørende den foranstaltning, der er genstand for mæglingen
 - c) mæglerens råd eller forslag.
6. Medmindre parterne beslutter andet, kan en mægler ikke deltage i et voldgiftspanel i forbindelse med en tvistbilæggelsesprocedure i henhold til denne aftale eller i henhold til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), der vedrører det samme anliggende, som vedkommende har været mægler for.

*Artikel 8***Anvendelse af procesreglementet for voldgift**

Artikel 3 (Underretninger), jf. dog artikel 4, stk. 2, i nærværende procesreglement, samt artikel 15 (Omkostninger), artikel 16 (Arbejdssprog for proceduren, oversættelse og tolkning) og artikel 17 (Beregning af frister) i procesreglementet for voldgift finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 9***Revision**

Fem år efter denne afgørelses ikrafttræden konsulterer parterne hinanden om det eventuelle behov for at ændre mæglingsordningen på baggrund af de opnåede erfaringer og udviklingen af tilsvarende ordninger i WTO.

BILAG II

PROCESREGLEMENT FOR VOLDGIFT

Artikel 1

Definitioner

Med henblik på anvendelse af dette procesreglement forstås ved:

- »rådgiver«: en fysisk person, som af en part er udpeget til at rådgive eller bistå den pågældende part i forbindelse med en voldgiftsprocedure
- »voldgiftspanel«: et panel nedsat i henhold til aftalens artikel 71
- »voldgiftsmand«: et medlem af et voldgiftspanel, der er nedsat i henhold til aftalens artikel 71
- »assistent«: en fysisk person, som efter mandat fra en voldgiftsmand foretager undersøgelser for eller bistår voldgiftsmanden
- »dag«: en kalenderdag, medmindre andet er angivet
- »repræsentant for en part«: en ansat eller enhver anden fysisk person, der er udpeget af et ministerium, en offentlig myndighed eller ethvert andet offentligt organ i en part, og som repræsenterer parten i forbindelse med en tvist i forbindelse med denne aftale
- »indklaget part«: den part, som påstås at have overtrådt de i aftalens artikel 67 omhandlede bestemmelser
- »klagende part«: den part, som anmoder om nedsættelse af et voldgiftspanel i henhold til aftalens artikel 70.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette procesreglement supplerer og præciserer den foreløbige aftale med henblik på indgåelse af en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side (herefter benævnt »aftalen«), særlig artikel 70 og frem om voldgift.
2. Formålet med dette reglement er at gøre det muligt for parterne at bilægge tvister, som kan opstå mellem dem, ved en gensidigt acceptabel løsning ved hjælp af en mæglingsmekanisme.

Artikel 3

Underretninger

1. I dette procesreglement forstås ved »underretning« enhver anmodning, enhver meddelelse, ethvert skriftligt indlæg eller ethvert andet dokument, der vedrører voldgiftsproceduren, idet det forudsættes, at:
 - a) enhver underretning fra voldgiftspanelet sendes til begge parter samtidig
 - b) enhver underretning fra en part, som er rettet til voldgiftspanelet, samtidig sendes i kopi til den anden part, og
 - c) enhver underretning fra en part, som er rettet til den anden part, samtidig sendes i kopi til voldgiftspanelet, hvis det er relevant.
2. Enhver underretning sendes pr. e-mail eller, hvis det er relevant, ved hjælp af ethvert andet telekommunikationsmiddel, som dokumenterer fremsendelsen deraf. Medmindre andet bevises, anses en sådan underretning for at være modtaget på dagen for dens fremsendelse.
3. Alle underretninger stiles til henholdsvis Generaldirektoratet for Handel i Europa-Kommissionen for Den Europæiske Union og til det camerounske ministerium, der er ansvarligt for gennemførelsen af aftalen.

4. Mindre, rent formelle fejl i underretninger kan berigtiges ved fremsendelse af en ny underretning, hvori de indførte ændringer klart er angivet.
5. Hvis sidste dag for indgivelse af en underretning er en offentlig fridag i parten Centralafrika eller Den Europæiske Union, kan underretningen fremsendes den efterfølgende hverdag. Ingen meddelelser af nogen art kan anses for at være modtaget på en offentlig fridag.
6. Alt afhængigt af karakteren af de omtvistede spørgsmål sendes der ligeledes kopier af alle anmodninger og underretninger, som stiles til ØPA-Udvalget i overensstemmelse med disse procesregler, til andre relevante institutionelle organer.

Artikel 4

Udpegning af voldgiftsmænd

1. Hvis en voldgiftsmand i henhold til aftalens artikel 71 udvælges ved lodtrækning, underretter formanden for ØPA-Udvalget eller dennes repræsentant straks parterne om datoen, tidspunktet og stedet for lodtrækningen.
2. Parterne bistår ved lodtrækningen.
3. Formanden for ØPA-Udvalget eller dennes repræsentant underretter skriftligt hver af de personer, der er udvalgt til at fungere som voldgiftsmand, om vedkommendes udpegning. Hver af disse personer bekræfter sin disponibilitet over for begge parter senest fem dage fra den dato, hvor vedkommende blev underrettet om sin udpegning.
4. Hvis den liste over voldgiftsmænd, der er omhandlet i aftalens artikel 85, ikke er udarbejdet eller ikke omfatter tilstrækkeligt mange navne på det tidspunkt, hvor der fremsættes en anmodning i medfør af aftalens artikel 71, stk. 2, udvælges voldgiftsmændene ved lodtrækning foretaget af formanden for ØPA-Udvalget blandt de personer, som den ene eller begge parter formelt har foreslået, og som opfylder betingelserne i aftalens artikel 85, stk. 2.

Artikel 5

Samråd mellem parterne og voldgiftspanelet

1. Medmindre parterne aftaler andet, mødes de med voldgiftspanelet senest syv dage efter dets nedsættelse for at tage stilling til, hvilke spørgsmål parterne eller voldgiftspanelet anser for relevante, herunder:
 - a) voldgiftsmændenes vederlag og godtgørelsen af deres udgifter, som skal være i overensstemmelse med WTO-standarderne
 - b) vederlaget til hver voldgiftsmands assistent, der ikke må overstige 50 % af den pågældende voldgiftsmands samlede vederlag
 - c) tidsplanen for proceduren.

Voldgiftsmændene og parternes repræsentanter kan deltage i dette møde pr. telefon- eller videokonference.

2. Medmindre parterne aftaler andet senest fem dage efter datoen for nedsættelsen af voldgiftspanelet, er panelets mandat følgende:

»I lyset af aftalens relevante bestemmelser at undersøge det anliggende, hvortil der henvises i anmodningen om nedsættelse af voldgiftspanelet, at afgøre, hvorvidt den pågældende foranstaltning er forenelig med aftalens artikel 67, og at afsige en kendelse i overensstemmelse med aftalens artikel 73, 83 og 84.«

3. Parterne meddeler voldgiftspanelet det aftalte mandat senest tre dage efter, at de er nået til enighed om mandatet.

Artikel 6

Skriftlige indlæg

Den klagende part indgiver sit indledende skriftlige indlæg senest 20 dage efter datoen for nedsættelsen af voldgiftspanelet. Den indklagede part indgiver sit skriftlige modindlæg senest 20 dage efter datoen for indgivelse af det indledende skriftlige indlæg.

*Artikel 7***Arbejdsgang i voldgiftspaneler**

1. Formanden for voldgiftspanelet leder alle panelets møder. Et voldgiftspanel kan bemyndige formanden til at træffe administrative og proceduremæssige afgørelser inden for det pågældende område.
2. I overensstemmelse med dette procesreglements artikel 9 skal voldgiftsmændene og de indkaldte personer være til stede ved høringen. Medmindre andet er fastsat i aftalen eller i dette procesreglement, kan voldgiftspanelet varetage sine opgaver på enhver vis, herunder pr. telefon, telefax eller enhver form for informationsteknologi.
3. Kun voldgiftsmænd må deltage i voldgiftspanelets drøftelser, men panelet kan give sine assistenter tilladelse til at overvære drøftelserne.
4. Det er alene voldgiftspanelets ansvar at udarbejde en kendelse, og denne opgave kan ikke overdrages til andre.
5. Hvis der opstår proceduremæssige spørgsmål, som ikke er omfattet af bestemmelserne i aftalens afsnit VI (Tvistforebyggelse og -bilæggelse), kan voldgiftspanelet efter at have hørt parterne vedtage en hensigtsmæssig procedure, som er forenelig med nævnte bestemmelser, og som sikrer ligebehandling af parterne.
6. Hvis voldgiftspanelet finder, at der er behov for at ændre andre frister for proceduren end de frister, der er fastsat i aftalens afsnit VI (Tvistforebyggelse og -bilæggelse), eller for at foretage andre proceduremæssige eller administrative justeringer, underretter det skriftligt parterne om grundene til den foretagne ændring eller justering og angiver den frist eller justering, der er behov for. Voldgiftspanelet kan vedtage en sådan ændring eller justering efter at have hørt parterne.
7. Hvis en part anmoder herom, kan voldgiftspanelet ændre de frister, der gælder for proceduren, idet det samtidig sikres, at parterne behandles lige.
8. Efter fælles anmodning fra parterne skal voldgiftspanelet til enhver tid suspendere proceduren i en af parterne aftalt periode på højst tolv på hinanden følgende måneder. Voldgiftspanelet skal til enhver tid genoptage proceduren efter fælles skriftlig anmodning fra parterne eller ved slutningen af den aftalte suspensionsperiode efter skriftlig anmodning fra en af parterne. Denne anmodning meddeles panelets formand samt den anden part, hvor det er relevant. Har proceduren ved voldgiftspanelet været suspenderet i mere end tolv på hinanden følgende måneder, udløber bemyndigelsen til nedsættelse af voldgiftspanelet, og proceduren ved voldgiftspanelet betragtes som afsluttet. Parterne kan til enhver tid aftale at afslutte proceduren ved voldgiftspanelet. Parterne giver i fællesskab meddelelse om en sådan aftale til voldgiftspanelets formand. I tilfælde af suspension af proceduren forlænges de relevante frister med den periode, hvori voldgiftspanelets procedure var suspenderet.
9. Indstillingen af voldgiftspanelets arbejde berører ikke parternes rettigheder i forbindelse med en anden procedure vedrørende samme spørgsmål i henhold til aftalens afsnit VI (Tvistforebyggelse og -bilæggelse).

*Artikel 8***Udskiftning**

1. Hvis en voldgiftsmand ikke kan deltage i proceduren, trækker sig tilbage eller skal udskiftes, udvælges en afløser i overensstemmelse med aftalens artikel 71.
2. Når en part finder, at en voldgiftsmand ikke opfylder kravene i adfærdskodeksen for voldgiftsmænd og bør udskiftes, underretter denne part den anden part herom senest 15 dage efter den dag, hvor den er blevet bekendt med omstændighederne ved voldgiftsmandens påståede manglende opfyldelse af adfærdskodeksen.
3. Parterne rådfører sig med hinanden inden for 15 dage efter datoen for den underretning, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Parterne underretter voldgiftsmanden om dennes påståede manglende opfyldelse, og de kan anmode voldgiftsmanden om at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe den påståede manglende opfyldelse. De kan også, hvis de er enige herom, afsætte voldgiftsmanden og udvælge en ny voldgiftsmand efter proceduren i aftalens artikel 71, stk. 2.

4. Hvis parterne ikke når til enighed om, hvorvidt en voldgiftsmand, som ikke er formanden, bør udskiftes, kan de hver især anmode om, at dette spørgsmål forelægges formanden for voldgiftspanelet, hvis afgørelse ikke kan påklages.

Hvis formanden som følge af en sådan anmodning fastslår, at en voldgiftsmand ikke opfylder kravene i adfærdskodeksen for voldgiftsmænd, udvælges en ny voldgiftsmand i overensstemmelse med aftalens artikel 71, stk. 3.

5. Hvis parterne ikke når til enighed om, hvorvidt formanden bør udskiftes, kan de hver især anmode om, at dette spørgsmål forelægges et af de tilbageværende medlemmer på den i henhold til aftalens artikel 85 fastsatte liste over personer, der er udvalgt til at fungere som formand for voldgiftspanelet. Den pågældende person udvælges ved lodtrækning foretaget af formanden for ØPA-Udvalget. Den således udvalgte person afgør, hvorvidt formanden opfylder kravene i adfærdskodeksen for voldgiftsmænd. Dennes afgørelse kan ikke påklages.

Hvis det fastslås, at formanden ikke opfylder kravene i adfærdskodeksen for voldgiftsmænd, udvælges den nye formand i overensstemmelse med aftalens artikel 71, stk. 3.

Artikel 9

Høringer

1. Formanden for voldgiftspanelet underretter på grundlag af den tidsplan, der er fastsat i medfør af artikel 5, stk. 1, og efter høring af parterne og de øvrige voldgiftsmænd, parterne om datoen, tidspunktet og stedet for høringen. Den part, som varetager den logistiske administration af proceduren, stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden, jf. dog artikel 11.

2. Medmindre parterne aftaler andet, afholdes høringen i Bruxelles i de tilfælde, hvor den klagende part er parten Centralafrika, og i Yaoundé i de tilfælde, hvor den klagende part er Den Europæiske Union.

3. Voldgiftspanelet kan indkalde til yderligere høringer, hvis parterne er enige herom.

4. Samtlige voldgiftsmænd skal være til stede under hele høringens varighed.

5. Følgende personer kan være til stede under høringen, uanset om proceduren er åben for offentligheden eller ej:

- a) parternes repræsentanter
- b) parternes rådgivere
- c) administrativt personale, tolke, oversættere og retsskrivere
- d) voldgiftsmændenes assistenter
- e) eksperter, som er udvalgt af voldgiftspanelet i overensstemmelse med aftalens artikel 81.

6. Senest fem arbejdsdage inden en høring giver hver part voldgiftspanelet og den anden part en liste med navnene på de fysiske personer, der på den pågældende parts vegne vil fremføre mundtlige anbringender eller indlæg under høringen, og på andre repræsentanter eller rådgivere, som vil deltage i høringen.

7. Voldgiftspanelet sørger for, at den klagende part og den indklagede part får tildelt lige meget taletid. Voldgiftspanelet afholder høringen på følgende måde:

Anbringende

- a) den klagende parts anbringende
- b) den indklagede parts anbringende

Modanbringende

- a) den klagende parts replik
- b) den indklagede parts duplik.

8. Voldgiftspanelet kan når som helst under høringen stille spørgsmål til en af parterne.

9. Voldgiftspanelet sørger for, at der udarbejdes et referat af høringen, som fremsendes til parterne inden for en rimelig frist efter høringen. Parterne kan fremsætte bemærkninger til referatet, og voldgiftspanelet kan medtage disse bemærkninger i deres overvejelser.

10. Senest ti dage efter høringen kan hver part til voldgiftsmændene og den anden part afgive et supplerende skriftligt indlæg vedrørende ethvert spørgsmål, der opstod under høringen.

Artikel 10

Skriftlige spørgsmål

1. Voldgiftspanelet kan når som helst under proceduren rette skriftlige spørgsmål til en eller begge parter. Hver part modtager en kopi af alle voldgiftspanelets spørgsmål.

2. Hver part sender også den anden part en kopi af sine skriftlige besvarelser af voldgiftspanelets forespørgsler. Hver part har mulighed for at fremsætte skriftlige bemærkninger til den anden parts besvarelse senest fem dage efter modtagelsen heraf.

Artikel 11

Gennemsigtighed og fortrolighed

1. Parterne og voldgiftspanelet sikrer fortrolighed af enhver oplysning, som den anden part har forelagt voldgiftspanelet og kvalificeret som fortrolig. Når en parts indlæg til voldgiftspanelet indeholder fortrolige oplysninger, skal denne part inden 15 dage efter indgivelsen af dette indlæg også forelægge en ikkefortrolig version af indlæggen, som kan videregives til offentligheden.

2. Intet i dette procesreglement forhindrer en part i at offentliggøre erklæringer vedrørende egne holdninger, hvis den pågældende part, når der henvises til oplysninger forelagt af den anden part, ikke offentliggør oplysninger, som den anden part har kvalificeret som fortrolige.

3. Voldgiftspanelet mødes for lukkede døre, hvis en parts indlæg og anbringender indeholder fortrolige forretningsoplysninger. Parterne holder voldgiftspanelets høringer fortrolige, når de afholdes for lukkede døre.

Artikel 12

Ex parte-kontakter

1. Voldgiftspanelet må ikke mødes eller tage kontakt med en part i den anden parts fravær.

2. Voldgiftsmænd må ikke i de andre voldgiftsmænds fravær drøfte noget aspekt af de forhold, der er genstand for sagen, med en part eller begge parter.

Artikel 13

Amicus curiae-indlæg

1. Ikkestatslige personer, som er etableret på en parts område, kan indgive amicus curiae-indlæg til voldgiftspanelet i overensstemmelse med stk. 2-5.

2. Medmindre parterne aftaler andet senest fem dage efter datoen for nedsættelsen af voldgiftspanelet, kan panelet modtage uanmodede skriftlige indlæg, på betingelse af at disse afgives senest ti dage efter voldgiftspanelets nedsættelse, at de er direkte relevante for det spørgsmål, der behandles af voldgiftspanelet, og at disse indlæg inklusive bilag under ingen omstændigheder fylder mere end 15 maskinskrevne sider.

3. Ethvert indlæg skal indeholde en beskrivelse af den fysiske eller juridiske person, der afgiver det, herunder karakteren af den pågældende persons aktiviteter og finansieringskilde, og skal angive vedkommendes interesse i voldgiftsproceduren. Indlægget affattes på de sprog, som parterne har valgt i overensstemmelse med dette procesreglements artikel 16, stk. 1 og 2.
4. Indlæggene skal tilsendes parterne med henblik på bemærkninger. Parterne kan fremsætte bemærkninger til voldgiftspanelet senest ti dage efter fremsendelsen af indlægget.
5. Voldgiftspanelet opregner i sin kendelse alle de indlæg, det har modtaget, som er i overensstemmelse med dette procesreglement. Voldgiftspanelet har ikke pligt til i sin kendelse at behandle de anbringender, der fremføres i sådanne indlæg. Voldgiftspanelet forelægger parterne alle de indlæg, det modtager, med henblik på bemærkninger.

Artikel 14

Hastende tilfælde

I de hastende tilfælde, som er omhandlet i aftalens artikel 73, stk. 2, foretager voldgiftspanelet efter høring af parterne sådan justering af de frister, der er nævnt i dette procesreglement, som det finder passende, og underretter parterne herom.

Artikel 15

Omkostninger

1. Hver part bærer sine omkostninger ved deltagelse i en voldgiftsprocedure.
2. Det påhviler den indklagede part at varetage den logistiske administration af voldgiftsproceduren, navnlig tilrettelæggelse af høringer, medmindre andet aftales, og at afholde alle udgifterne til den logistiske administration af høringen. Parterne dækker dog i fællesskab og med lige dele de andre administrative omkostninger i forbindelse med voldgiftsproceduren samt vederlag og udgifter for voldgiftsmændene og deres assistenter.

Artikel 16

Arbejdssprog for proceduren, oversættelse og tolkning

1. Under de i aftalens artikel 71, stk. 2, omhandlede konsultationer og senest på det i dette procesreglements artikel 5, stk. 1, omhandlede møde bestræber parterne sig på at nå til enighed om et fælles arbejdssprog til brug for proceduren for voldgiftspanelet.
2. Hvis parterne ikke kan nå til enighed om et fælles arbejdssprog, sørger hver part for oversættelse af sine skriftlige indlæg til det sprog, den anden part har valgt, medmindre indlæggene er skrevet på et af de officielle sprog, der er fælles for parterne i aftalen. Hvad angår tolkning af mundtlige indlæg til de sprog, parterne har valgt, påhviler dette den indklagede part, forudsat at parterne har valgt et af de officielle sprog, der er fælles for dem. Hvis en af parterne har valgt et andet sprog end de officielle fælles sprog, påhviler tolkningen af de mundtlige indlæg fuldt ud den pågældende part.
3. Voldgiftspanelet rapporterer og afgørelser eller kendelser affattes på det eller de sprog, parterne har valgt. Hvis parterne ikke er nået til enighed om et fælles arbejdssprog, affattes voldgiftspanelet's interimrapport, endelige rapport og afgørelser eller kendelser på et af de officielle sprog, der er fælles for parterne.
4. Alle udgifter til oversættelse af en voldgiftskendelse til det eller de sprog, parterne har valgt, fordeles ligeligt mellem parterne.
5. En part kan fremsætte bemærkninger til nøjagtigheden af enhver oversat udgave af et dokument, der er udarbejdet i overensstemmelse med dette procesreglement.

6. Parterne afholder hver især udgifterne til oversættelse af deres skriftlige indlæg.

Artikel 17

Beregning af frister

Alle de frister, der er fastsat i aftalens afsnit VI (Tvistforebyggelse og -bilæggelse) og i dette procesreglement, herunder voldgiftspanelernes frister til at meddele deres afgørelser eller kendelser, kan ændres ved fælles overenskomst mellem parterne og regnes i kalenderdage fra dagen efter den handling eller faktiske omstændighed, som de vedrører, medmindre andet er fastsat.

Artikel 18

Andre procedurer

De frister, der er fastsat i dette procesreglement, tilpasses de særlige frister, der er fastsat for voldgiftspanelets afsigelse af en kendelse i forbindelse med procedurerne i henhold til aftalens artikel 74-78.

BILAG III

ADFÆRDSKODEKS FOR VOLDGIFTSMÆND

Artikel 1

Definitioner

Med henblik på anvendelse af denne adfærdskodeks forstås ved:

- »voldgiftsmand«: et medlem af et voldgiftspanel, der er nedsat i henhold til aftalens artikel 71
- »assistent«: en fysisk person, som efter mandat fra en voldgiftsmand foretager undersøgelser for eller bistår voldgiftsmanden
- »kandidat«: en person, hvis navn står på den i aftalens artikel 85 omhandlede liste over voldgiftsmænd, og som overvejes valgt som voldgiftsmand efter aftalens artikel 71
- »mægler«: en fysisk person, der foretager mægling i overensstemmelse med aftalens artikel 69
- »personale«: for så vidt angår en voldgiftsmand de fysiske personer, der arbejder under voldgiftsmandens ledelse og tilsyn, dog ikke assistenter.

Artikel 2

Grundlæggende principper

1. For at bevare integriteten og upartiskheden i tvistbilæggelsesordningen skal hver voldgiftsmandskandidat gøre sig bekendt med denne adfærdskodeks. Vedkommende skal:
 - a) være uafhængig og upartisk
 - b) undgå enhver direkte eller indirekte interessekonflikt
 - c) undgå enhver utilbørlig adfærd og enhver handling, der kan give indtryk af utilbørlig adfærd eller af manglende overholdelse af pligten til at være upartisk
 - d) iagttage en høj adfærdsstandard
 - e) ikke være under indflydelse af egne interesser, udefra kommende pres, politiske overvejelser, offentlige protester, loyalitet over for en part eller frygt for kritik.
2. En voldgiftsmand må ikke hverken direkte eller indirekte påtage sig nogen forpligtelse eller acceptere nogen fordel, som på nogen måde ville være til hinder for eller se ud til at være til hinder for, at vedkommende udfører sine opgaver korrekt.
3. En voldgiftsmand må ikke udnytte sin funktion som medlem af voldgiftspanelet til at fremme personlige eller private interesser. En voldgiftsmand undgår enhver handling, som kan formodes at give indtryk af, at vedkommende er under indflydelse af andre personer.
4. En voldgiftsmand må ikke lade nuværende eller tidligere finansielle, forretningsmæssige, faglige, personlige eller sociale forbindelser eller forpligtelser påvirke sin adfærd eller dømmekraft.
5. En voldgiftsmand undgår at etablere forbindelser eller erhverve finansielle interesser, som kan påvirke vedkommendes upartiskhed, eller som med rimelighed kan formodes at give indtryk af utilbørlig adfærd af manglende overholdelse af pligten til at være upartisk.

Artikel 3

Oplysningspligt

1. Forud for bekræftelsen af en kandidats udvælgelse til voldgiftsmand i henhold til aftalens artikel 71 skal vedkommende oplyse om alle interesser, forbindelser og andre forhold, som kan påvirke dennes uafhængighed eller upartiskhed, eller som med rimelighed kan formodes at give indtryk af utilbørlig adfærd eller af manglende overholdelse af pligten til at være upartisk i forbindelse med proceduren. En kandidat skal med henblik herpå bestrebe sig på så vidt muligt at få kendskab til eksistensen af sådanne eventuelle interesser, forbindelser og forhold, herunder finansielle, faglige eller ansættelses- eller familiemæssige interesser.

2. Enhver voldgiftsmand har efter stk. 1 en vedvarende forpligtelse til at oplyse om sådanne eventuelle interesser, forbindelser eller forhold, der måtte komme frem på et hvilket som helst stadie i sagsbehandlingen.

3. Med henblik på parternes gennemgang deraf videregiver en kandidat eller voldgiftsmand oplysninger til ØPA-Udvalget om alle spørgsmål vedrørende faktiske eller potentielle overtrædelser af denne adfærdskodeks, lige så snart vedkommende får kendskab til de pågældende forhold.

Artikel 4

Voldgiftsmænds opgaver

1. Efter at have accepteret sin udpegning skal en voldgiftsmand være til rådighed til at udføre sine opgaver omhyggeligt og hurtigt under hele procedurens forløb og udvise loyalitet og omhu.

2. En voldgiftsmand må kun behandle spørgsmål, der rejses i forbindelse med proceduren, og som er nødvendige for at træffe afgørelse, og må ikke overdrage denne opgave til andre.

3. En voldgiftsmand skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at vedkommendes assistent og personale er bekendt med og overholder denne adfærdskodeks' artikel 2, 3 og 6.

Artikel 5

Tidligere voldgiftsmænds forpligtelser

Alle tidligere voldgiftsmænd skal undgå handlinger, der kan formodes at give det indtryk, at de var partiske under varetagelsen af deres opgaver eller drog fordel af voldgiftspanelets afgørelse eller kendelse.

Artikel 6

Fortrolig behandling af oplysninger

1. En voldgiftsmand eller tidligere voldgiftsmand må på intet tidspunkt videregive eller gøre brug af ikkeoffentlige oplysninger, der vedrører en procedure eller er indhentet under en procedure, medmindre det sker med henblik på proceduren, og må under ingen omstændigheder videregive eller gøre brug af sådanne oplysninger til egen eller andres fordel eller til skade for andres interesser.

2. En voldgiftsmand må ikke videregive et voldgiftspanels kendelse eller dele heraf, før den er offentliggjort i overensstemmelse med aftalens artikel 84, stk. 2.

3. En voldgiftsmand eller tidligere voldgiftsmand må på intet tidspunkt oplyse om indholdet af et voldgiftspanels drøftelser eller om et af dets medlemmers standpunkter.

Artikel 7

Udgifter

Voldgiftsmænd fører hver især regnskab med og forelægger parterne en endelig opgørelse over den tid, de har anvendt til proceduren, og de hertil medgåede udgifter samt den tid og de udgifter, deres assistenter har anvendt eller afholdt.

Artikel 8

Mæglere

Denne adfærdskodeks gælder tilsvarende for mæglere.

AFGØRELSE nr. 2/2020 TRUFFET AF ØPA-UDVALGET NEDSAT I HENHOLD TIL DEN FORELØBIGE AFTALE MED HENBLIK PÅ INDGÅELSE AF EN ØKONOMISK PARTNERSKABSFTALE MELLEM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER PÅ DEN ENE SIDE OG CENTRALAFRIKA PÅ DEN ANDEN SIDE

af 28. april 2020

om vedtagelsen af listen over voldgiftsmænd [2020/671]

ØPA-UDVALGET HAR —

under henvisning til den foreløbige aftale med henblik på indgåelse af en økonomisk partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Centralafrika på den anden side (i det følgende benævnt »aftalen«), der blev undertegnet i Bruxelles den 22. januar 2009, og som har fundet midlertidig anvendelse siden den 4. august 2014, særlig artikel 85, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge aftalen og denne afgørelse består parten Centralafrika af Republikken Cameroun.
- (2) Aftalen fastsætter, at ØPA-udvalget fastsætter en liste over 15 personer, som er villige og i stand til at fungere som voldgiftsmænd til bilæggelse af de tvister, der kan opstå mellem parterne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Listen over 15 personer, som er villige og i stand til at fungere som voldgiftsmænd, jf. aftalens artikel 85, stk. 1, fremgår af bilaget til denne afgørelse.
2. Den i stk. 1 omhandlede liste berører ikke de særlige bestemmelser, der er fastsat i aftalen, eller som ØPA-udvalget måtte fastsætte.

Artikel 2

Den i artikel 1 omhandlede liste over voldgiftsmænd kan ændres ved en afgørelse truffet af ØPA-udvalget i overensstemmelse med aftalens artikel 92, stk. 4.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. april 2020.

På Republikken Camerouns vegne
Alamine OUSMANE MEY
Minister for økonomi, planlægning og arealanvendelse

På Den Europæiske Unions vegne
Phil HOGAN
EU's handelskommissær

BILAG

LISTE OVER VOLDGIFTSMÆND (AFTALENS ARTIKEL 85, STK. 1)

Voldgiftsmænd udvalgt af Centralafrika (Cameroun):

Mildred Alugu BEJUKA — Cameroun

Jean Michel MBOCK BIUMLA — Cameroun

Henri-Désiré MODI KOKO BEBEY — Cameroun

David NYAMSI — Cameroun

Sadjo OUSMANOU — Cameroun

Voldgiftsmænd udvalgt af Den Europæiske Union:

Jacques BOURGEOIS — Belgien

Claus-Dieter EHLERMANN — Tyskland

Pieter Jan KUIJPER — Nederlandene

Giorgio SACERDOTI — Italien

Ramon TORRENT — Spanien

Voldgiftsmænd udvalgt af de to parter i fællesskab:

Thomas COTTIER — Schweiz

Fabien GÉLINAS — Canada

Merit E. JANOW — USA

Anna KOUYATE — Mali

Helge SELAND — Norge

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA